

TRIBUTA

Luxemburg, Andorra i els paradisos fiscals: apunts abans del debat d'orientació política

JAUME BARTOMEU OSSANY, CONSELLER GENERAL I MEMBRE DEL CONSELL NACIONAL DE SOCIALDIPLOMACIA I PROGRÉS D'ANDORRA

Fa unes setmanes el primer ministre de Luxemburg, Jean-Claude Juncker, iniciava el debat de política general davant el Parlament del seu país amb la frase següent: "Res ja no és com abans. No ha canviat pas tot, però molt ha canviat, moltes coses han canviat. Altres canvis són necessaris, si no tot canviarà."

És una reflexió interessant. De plena aplicació a la situació d'Andorra en la setmana que al Consell General farem el debat anyal sobre l'orientació política del Govern.

El Govern d'Antoni Martí arriba a la meitat de la legislatura i ha parlat molt, però els problemes continuen i s'agreugen. Especialment en l'àmbit de la transparència de l'activitat financera.

Divendres passat, 14 de juny, vaig assistir a París al col·loqui que l'organització de catòlics progressistes francesos CCFD-Terre Solidaire havia organitzat al Palais Bourbon, seu de l'Assemblea Nacional Francesa.

Fou molt interessant seguir el debat *Actuar a França per accelerar les*

dinàmiques internacionals entre quatre parlamentaris francesos que treballen en l'àmbit de la lluita contra el frau fiscal.

Nicolas Dupont-Aignan, diputat de la dreta de la UMP, ponent de la missió d'informació sobre la lluita contra els paradisos fiscals; Marie Noëlle Liennemann, senadora socialista, membre de la comissió d'investigació sobre l'evasió de capitals i actius fora de França i les seves incidències fiscals; Eva Sas, diputada per Europe Ecologie-Les Verts, que és membre de la missió d'informació sobre l'optimització fiscal de les empreses multinacionals, i Pascal Cherki, diputat socialista, membre de la mateixa comissió parlamentària, van debatre i van aclarir dubtes.

Assistir al col·loqui de divendres passat em va confirmar que ja no valen els discursos andorrans destinats a dissimular i a intentar passar entre les gotes de la pluja.

A França, a l'entorn de l'organització no governamental CCFD-Terre Solidaire, s'ha constituït la Plataforma Paradisos Fiscals i Judicials, que reu-

neix un gruix important de sindicats i ONG.

Són aquestes: Les Amis de la Terre, Anticor, Attac France, CADTM France, CCFD Terre Solidaire, CFDT, CGT, CRID, Droit pour la Justice, Oxfam France, Justice et Paix, Réseau Foi et Justice Afrique Europe, Secours Catholique Caritas France, Sherpa, Survie, Syndicat de la Magistrature, Solidaires Finances Publiques i Transparency International France.

Qui vulgui més informació pot consultar la pàgina www.stopparadisfiscaux.fr.

El col·loqui de divendres fou tant cant amb un parlament de Bernard Cazeneuve, ministre delegat encarregat del Pressupost, que també permet confirmar que el Govern de François Hollande està encarant seriosament la lluita contra l'evasió fiscal, tal com ja va declarar el ministre d'Economia, Pierre Moscovici, fa pocs dies.

Com es va comentar a París, tot això s'esdevé quan "...la indústria de l'evasió fiscal ha continuat prosperant en els forats negres de la finança i

malgrat les declaracions de la comunitat internacional".

De ben segur que els treballs d'investigació d'Offshore Leaks han contribuït també a posar-ho en evidència en els darrers mesos.

Em sembla així evident que pretendre amagar-se encara, el juny del 2013, en antigues trinxeres amb declaracions en el sentit que Andorra aplicarà la transparència quan ho faci tothom, és una estratègia equivocada.

Equívocada i perillosa perquè, una vegada més, quan es vol fer l'andorrà, en el pitjor sentit, s'acaba arribant tard a tot arreu.

El primer ministre de Luxemburg deia en el discurs que he esmentat que la missió de l'Estat "...no consisteix pas a tapar, camuflar o dissimular els problemes".

Esperem que la conversa que Juncker i Martí van mantenir a Luxemburg el 27 de maig haurà servit perquè el Govern de DA es decideixi a tenir una política clara en l'àmbit de la fiscalitat internacional. Andorra s'hi juga el futur en bona part.

A Andorra, com a Luxemburg, moltes coses han canviat i altres canvis són necessaris. Si no els sabem fer a temps, és a dir, ara, tot canviarà. I ho farà de pressa i malament.